

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Situația în care statutul de candidat nu a fost obținut pentru recrutarea sau încadrarea în muncă, ci numai pentru a avea posibilitatea de a invoca dreptul la despăgubiri, poate fi considerată, în temeiul dreptului Uniunii, un abuz de drept?

- ⁽¹⁾ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).
- ⁽²⁾ Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) (JO L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 4 august 2015 – Child and Family Agency (CAFA)/J. D.

(Cauza C-428/15)

(2015/C 320/30)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Child and Family Agency (CAFA)

Pârâtă: J. D.

Cu participarea: R.P.D

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 15 din Regulamentul 2201/2003 ⁽¹⁾ se aplică cererilor în materie de protecția copilului formulate în temeiul dreptului public de către o autoritate locală dintr-un stat membru, atunci când, în cazul în care o instanță dintr-un alt stat membru se declară competentă, va fi necesară inițierea unei proceduri separate de către un organism diferit în temeiul altei legislații naționale și posibil, dacă nu chiar probabil, referitor la împrejurări de fapt diferite?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, în ce măsură, dacă este cazul, o instanță ar trebui să analizeze impactul probabil al unei cereri întemeiate pe articolul 15, dacă aceasta este acceptată, asupra dreptului la liberă circulație al persoanelor vizate?
- 3) Dacă „interesul superior al copilului” prevăzut la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul 2201/2003 se referă exclusiv la o decizie privind instanța competentă, care sunt factorii de care o instanță trebuie să țină seama în legătură cu această expresie, care nu au fost deja luați în considerare pentru a stabili dacă o altă instanță este „mai bine plasată”?
- 4) În sensul articolului 15 din Regulamentul 2201/2003, o instanță poate ține seama de dreptul substanțial, de dispozițiile procedurale sau de practica instanțelor din statul membru relevant?

- 5) În cadrul analizei articolului 15 din Regulamentul 2201/2003, în ce măsură ar trebui o instanță națională să țină seama de împrejurările specifice ale cauzei, inclusiv de dorința mamei de a se deplasa în afara razei de competență a serviciilor de asistență socială din statul membru de origine al acesteia și, ulterior, de a da naștere copilului său în altă jurisdicție, cu un sistem de asistență socială, în opinia sa, mai favorabil?
- 6) Mai exact, ce aspecte trebuie examinate de o instanță națională atunci când stabilește care instanță este mai bine plasată pentru a se pronunța cu privire la cauză?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, p. 1, Ediție specială 19/vol.6, p. 183)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (Irlanda) la 5 august 2015 – Evelyn Danqua/The Minister for Justice and Equality Ireland și Attorney General

(Cauza C-429/15)

(2015/C 320/31)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Evelyn Danqua

Pârât: The Minister for Justice and Equality Ireland și Attorney General

Cealaltă parte din procedură: Refugee Legal Services

Întrebările preliminare

- 1) O cerere de azil, reglementată de legislația internă care reflectă obligațiile unui stat membru potrivit [Directivei 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate], poate să fie considerată un element de comparație adecvat pentru o cerere de protecție subsidiară în lumina principiului echivalenței?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, este relevant în acest scop faptul că termenul impus pentru cererile de protecție subsidiară servește interesului major de a asigura soluționarea cererilor de protecție internațională într-un termen rezonabil?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 5 august 2015 – Secretary of State for Work and Pensions/Tolley (decedată, prin reprezentantul personal)

(Cauza C-430/15)

(2015/C 320/32)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom